

Azok a fránya zsidók!

VISSZHANG - LXVII. évfolyam, 50. szám, 2023. december 15.

Az ÉS 2023. december 8-i számában Ferencz Mónika és Szili Noémi a magyar sajtó a gázai háborúról szóló írásait kívánta elemezni ([A szavak háborús kiszolgáltatottsága](#), 2023/49.).

A cikkben kevés példát vagy idézetet találunk. Az október 7-i mészárlás brutalitását sem nagyon említik. Azt a benyomást keltik, hogy az egész azért történt, mert Izrael egyáltalán létezik. A Hamász is ezt mondja: zsidók nélkül könnyebb lenne az élet. Közel-Keleten, mondjuk, csak ott.

Hanem az írás igénytelenségére jellemző a cionizmus csaknem szélsőjobboldalivá minősítése. Boldogult anyai nagybátyám, Lux László újságíró, aki részt vett az 1930-as évek illegális kommunista mozgalmában („oppósként”, azaz a moszkvai vonalat opponáló kommunistaként), és aki abban a megtiszteltetésben részesült, hogy Hain Péter rendőrfőnök személyesen verte a talpát, majd 1957-ben egy másikban, ti. hogy minden publikálástól eltiltották – szóval ő beszélt el: a kommunista mozgalomhoz a cionisták, a vegetáriánusok, azok szigorúbb változatai, a bicsérdisták, sőt a melegek is hozzácsapódtak, azaz a cionisták a Horthy-rendszer üldözöttjeinek számítottak. Arról nem is szólva, hogy a cionista mozgalom minden, csak nem ördögi. Maga a mozgalmi elnevezés Heltai Jenő unokatestvéréétől, Herzl Tivadartól származik, akit Izraelben ma is alapítóként tisztelnek. A „Cion” szó Izrael himnuszának, a *Hatikvának* a zárósorában is benne van, egyszerűen az őshazát jelöli. Persze az antiszemitizmus a tudatlanságot kihasználva „Cion bölcseiről” beszél. A két szerző cikke is simulni látszik ehhez a náciizmussal rokon felfogáshoz.

A cikkben számos tárgyi tévedés van, vagy ferdítés. Egyetlen szóval sem említik annak okát, hogy Izrael Gázát is „az 1967-es háború eredményeként katonai megszállás alá vette”. Ejnye, no. Kifelejtődött, hogy a hatnapos háború az arab államok azon szándékának megakadályozása volt, hogy azok megsemmisítsék Izraelt. És ezt a szándékot az akkori Szovjetunió aktívan támogatta. Mi több: Komócsin Zoltán, az MSZMP PB tagja a Kossuth rádióban először használta a „filoszemitizmus” kifejezést az eltévelyedettekre, „akik nem áttalnak Izraelnek drukkolni”. A volt PB-titkár, ha élne, e cikk olvastán valószínűleg üdvözlét küldené a szerzőknek.

Továbbá. Izrael „vonakodva” adta vissza a területek egy részét. De visszaadta. Tessék már nekem mondani még egy országot, amely önként vonult volna ki a háborúban nyert területekről! Ha ezt a logikát követjük, akkor az USA adja vissza New Mexicót és Kaliforniát, Nagy-Britannia Falklandot, Oroszország persze Ukrajna ötödét, hogy a Nagy-Magyarország illúziójáról ne is beszéljünk.

Izrael visszaadta a megszállt területek legnagyobb részét, s a Golanon is csak biztonsága megőrzése miatt maradt, hiszen onnan mint magaslatról az ország könnyen volt lőhető. Gáza leválasztása pedig nem pusztán heccből vagy pláne gonoszságból történt, hanem amiatt, hogy lehetőleg ne guruljanak emberi fejek egy buszmegállóban a tel-avivi utcán.

Hogy az izraeliek „homoszexuális embereket kényszerítenek” együttműködésre, ez igazán nem szép. A szerzők nyilván nem tudják, hogy ezt a zsarolást a világ minden hírszerző szervezete kész megtenni, és meg is teszi. A homoszexualitás minden kényes pozícióban rizikófaktor. De ez persze csak az izraeliek részéről számít borzasztó tettetnek, mert, ugye, ők zsidók.

A legbizarrabb megállapítás azonban az, amelyik egy „1937-es ENSZ- javaslatról” elmélkedik. Úgy nyolc évvel az ENSZ létrejötte előtt ez szép teljesítmény. Az egész cikkből sugárzik a szélsőbaloldaliság. Pedig aki nagyon balra indul el, az jobbról jön vissza.

Íme.